

Több mint 1300 műhely versenyez a szocialista címért

Közel félmillió dolgozó vesz részt a szocialistabrigád-mozgalomban

A szocialistabrigád-vezetők emlékeztetése tavalyi tanácskozására óta a mozgalom tovább fejlődött. Az új típusú brigádok tagjainak száma azóta

több mint 150 ezerrel gyarapodott.

A jelenleg megközelíti a félmilliót. A szakszervezetek tapasztalatai szerint az új típusú brigádok eredményei a legtöbb helyen jobbák, mint a többi munkacsoportoké, a brigádok kezdeményezőkéssége, a magánéletben tanúsított magatartása, a társadalom széles rétegeiben nagy figyelmet, rokonszenvet kelt.

Az iparnak ma már nincs olyan ágazata, ahol ne dolgoznának szocialista brigádok, sőt a mozgalom átterjedt a mezőgazdaságra is.

Legújabbban már a termelőszövetkezetekben, elsősorban a belterjes gazdálkodást folytató szövetkezetekben is megalakultak az első szocialista típusú brigádok. Legutóbb például a köröshegyi Bortermelő Tsz.-ből érkezett hír a brigádszerződés megkötéséről.

A szocialistabrigád-mozgalom eddigi keretei immár szűknek bizonyulnak, s műhelyek, egész üzemrészek kelnek versenyre

a szocialista cím megszerzéséért. A szaktanács legújabb összesítése szerint jelenleg 1360 műhely versenyez a szocialista címért, s a legjobbak, köztük az Ikarus-gyár hűtőüzeme, a Csepel Vas- és Fém Művek négy műhelye, az Inotai Alumíniumkohó néhány részlege már el is nyerte a kitüntetést. A szocialista műhelymozgalom a vasiparban hódította a legnagyobb teret, itt már több mint 300 üzemre terjed ki. Az építőiparban és az élelmiszer iparban megközelíti a kétszázat a versenyző műhelyek vagy üzemrészek száma.

Sehol jelvény, karszalag

Nem működik a munkásvédelmi őrség a konzervgyárban

A Szegedi Konzervgyárban ilyenkor nyáron kétszer-háromszor annyian dolgoznak, mint a téli holt szezonban. A munkások egészségének védelmére, a balesetelhárításra tehát most még nagyobb szükség van, mint máskor. A tapasztalat szerint azokban az üzemekben, ahol munkásvédelmi őrség működik, kevesebb baleset fordul elő. A konzervgyárban is így kell tehát lennie, ha a munkásvédelmi őrség valójában résen vannak.

Romlott a baleseti statisztika

Idén májusban 3 üzemi baleset volt az üzemben, s ez 67 munkára kiesést jelentett. Júniusban viszont alaposan megnövekedett: 19 baleset, 207 munkóra termelés-kiesést okozott.

Ez bizony sok. Vajon miért?

Korom László, a munkásvédelmi szabályok oktatója sem tud mást mondani, mint amit a bevezetőben említettünk:

— Elsősorban azért, mert nyáron sok alkalmi, illetve idegymunkást foglalkoztatunk. Nekik alig van gyakorlatuk ebben a munkában. Ráadásul a fiatal diákok gyakran figyelmen kívül

Napló, bejegyzés nélkül

A Szegedi Konzervgyárban az csomagoló részleg és az üvegmosó a legbalesetveszélyesebb munkahely.

Treba Lajosné, a doboz-üzem munkásvédelmi megbízottja elsősorban a kendőkre panaszkodik.

— Nagyon szigorúan veszik, hogy az asszonyok kendőt viseljenek. Ha valaki nem köti be a fejét, figyelmeztetik, ha netán elveszti, akkor kötelezik, hogy a vállalat raktárából vásároljon kendőt, 16 forintért.

Treba Lajosné megmutatja az üzemrész munkásvédelmi naplóját. A naplót 1961 óta vezetik, de alig akad benne néhány bejegyzés.

— Minek vezessük? Fél évben ha egyszer megnézik. Ha nem nézik meg a naplót, szóban azért felhívják a figyelmet a hibákra?

— Persze. Többször is szoltunk már, hogy a felettünk levő raktár túlterhelte, fejük felett megrepedt a mennyezet, tehát veszélyes itt a munka. De nem történt semmi, mert a másik üzemrész raktárát egyhamar nem lehet tehermentesíteni.

„Papirmozgalom” vagy az se?

Papp Jánossal, a göngyöleg-raktár vezetőjével azért érdemes szót váltani, mert ott van a legtöbb baleset.

— A legtöbb: ujjsérülés — mondja. — A legtapasztalatlanabb dolgozók nem veszik észre, hogy a csomagban levő üveg törött, hamar megvágják a kezüket. De a baleseteknek azért más okai is vannak. Ebben a raktárban éjjel is dolgoznak. A világitás rossz. Mind a mai napig hiába kértünk több fényt, nem kaptunk.

Alig néhány mondat, néhány észrevétel, mégis levonható néhány tapasztalat belőlük. Félévenként váltják egymást a munkásvédelmi őrsök. Fél év után mások vállalják ezt a munkát. Az őrszolgálat tagjának jelvényt és karszalagot kellene viselnie a szabály szerint, de ilyesmit senki sem visel. Treba Lajosné néhány mondata is arról tanúskodik, hogy nem eléggé ellenőrzik, nem eléggé támogatják, tehát nem éri el célját ez a mozgalom a Szegedi Konzervgyárban.

A munkásvédelmi őrszolgálat nemcsak arra jó, hogy a dolgozókat megmentse a balesettől, hanem, hogy a lehetőséget is elkerülhessék: az üzem műszaki és gazdasági vezetőinek idejében jelzést adjon a gondokról, a munkásvédelemmel kapcsolatos tennivalókról. Ha a jelzés pusztába kiáltó szó marad a több-utóbb nem lesz eredménye, akkor az őrszolgálat végül papirmozgalommá válik, sőt még azzá sem.

Varga Edit

Osztrák szakszervezeti küldöttség érkezett Szegedre

Csütörtökön, tegnap délután a gráci közlekedési dolgozók szakszervezetének Magyarországon tartózkodó 18 tagú küldöttsége Szegedre látogatott. Szegeden és Csongrád megyében tanulmányozzák a városi és falusi szakmaközi bizottságok tevékenységét, megbeszélést tartanak a megyei és a városi szakszervezeti vezetőkkel.

Tegnap este az osztrák vendégek megtekintették a szabadtéri játékok előadását, ma tapasztalatsere-látogatásra mennek a Szegedi Közlékedési Vállalathoz, s a délutáni órákban üzemi gyűlésen találkoznak a 11-es Au-

tójavító Vállalat dolgozóival.

Készülnek az építőelemek

A Téglagyári Egyesülés 1. számú telepén készülnek az újszegedi Ogyessza lakótelep építőelemei. Az üzem állandó délelőtti műszakban naponta 25—30 panelt, és a szállítási szükségletekhez igazodva 100—120 középblokk-téglát termel. Náluk fél éves vagy éves tervteljesítésről nem beszélhetünk, mivel kísérleti üzem révén, meghatározott, hosszabb időtartamú terveik nincsenek. Az építkezéshez szükséges, napi beemelési mennyiséget azonban, az utóbbi hónapokban állandóan teljesítik. Mivel az építőipar elmaradása megszüntetése érdekében vasárnapi műszakokban is dolgoznak, úgy tervezik, hogy amennyiben szükség lesz rá, ők is nyújtott, tízórás munkanapot tartanak.

Nyugdíjba mentek, mégsem pihennek

Nincs nagyobb öröm az alkotás örömenél, illetve a közösségért végzett jó munka tudatánál. Így van ezzel a nyugdíjasok jelentős része is. Különösen azok, akik kommunista meggyőződésükkel, vagy magasrendű erkölcsi felfogásuknál fogva mindig a nehezebbjé vállalták a munkának, vagyis fiatalabb korban is akkor érezték tökéletes kielégülést, amikor valamilyen közhasznú dolgot produkáltak. Ehhez jön még, hogy egy bizonyos koron túl rendszerint bölcsbben ítélték meg, mit ér valójában a szorgalom, s az idősebb emberek talán éppen ezért képtelenek meglenni ilyen vagy olyan elfoglaltság nélkül.

Szegeden is szép számmal énekel olyan hajlott korú nők és férfiak, akik habár nyugdíjba mentek már, mégsem pihennek. Visszamennek a vállalatokhoz és kérik, hogy tovább dolgozhassanak a törvényesen megengedett díjazás ellenében. Jelentkeznek a pártbizottságon, hogy bízzák meg őket társadalmi feladatokkal. Ahelyett, hogy kiülnének a sétányok padjaira s élveznék több évtizedes munkájuk megérdemelt gyümölcsét, részt kérnek a közéleti tevékenységekben, és bőkezűen osztogatják szét hasznos tapasztalataik egész tárházát.

Ezt teszi például Mosonyi Ferenc nyugalmazott színdarabos is. Évek óta a Magyar Honvédelmi Sportszövetségben tevékenykedik, társadal-

mi munkában intézi a tartalékos tisztek továbbképzésével járó ügyeket. Ebből a célból fáradszóról járja a szegedi üzemeket és egyéb munkahelyeket, ahol tartalékos tisztek dolgoznak. Murányi Gyula elvállalta a városi pártbizottság mellett működő instruktorcsoport irányítását. Kopjás Jánosné volt cipőgyári munkás most Rókus párttitkáráként intézi az emberek ügyét-gondját. Nitsinger Gyula szintén párttitkár Újszegeden. Egész nap a lakosság érdekében törli magát, csak este található odahaza. A városrész fejlesztésében jelentős érdemeket szerzett. Igen sok nyugdíjas tevékenykedik a Hazafias Népfőntban, a Nőtanácsban, a Szakszervezetben. Százán és százán veszik ki részüket a pártépítésből, az agitációból, a szervezésből.

Miért csinálják? Ha megkérdeznék ezt tőlük valaki, alighanem elcsodálkoznának egy kissé, hiszen amit tesznek, magától értetődő. Segíteni akarnak, ahol csak szükség van, mert mint mondják, fényűzésnek tekintik a pihenést. Az ő életük elemük most is a munka. Ahol sok a társadalmi tennivaló, ott mindig számíthatnak Domaházi Antal, Kiss József, Szekeres Vince, Molnár István, Rónai Lipót nyugdíjasokra és társaikra. Önzetlen segítségüket érdemes is igénybe venni, mert lelkesedésük és akaraterejük vetekszik a fiatalokkal, életismeretük pedig

jóval alaposabb. Akik minduntalan azt hangoztatják, hogy csak azért dolgoznak, mert muszáj, különben nem lehet megélni, azok megtanulhatják a tiszteltemelő kommunista, illetve pártönkéntes elvtársaktól: a munka életértelmet jelent, amely nélkül nincs igazi nyugalom, nincs még jó közérzet sem.

Ha netalán valaki azt olvasná ki e sorokból, hogy a mi rendszerünk még a nyugdíjasok munkájára is pályázik, annak külön hangsúlyozzuk: ennek még a gondolata is idegen tőlünk. A gyakorlat mást bizonyít. Az üzemekben, a vállalatoknál általános jelenség a nyugdíjasok megbecsülése, támogatása. A ruhagyárban és másutt is rendszeresen tartanak nyugdíjas találkozókat, ahol az aktív dolgozók kulturális műsorral, kisebb-nagyobb ajándékokkal kedveskednek tisztas elődeiknek. A fémdolgozó vállalat vezetősége sem tagadta meg soha az anyagi segítséget egyik beteg nyugdíjasától.

A nyugdíjasoktól tehát nem kíván áldozatokat a mi rendszerünk. Ellenkezőleg. Az okoz örömet minden életérős, egészséges embernek, ha ők minél kevesebb gondot ismernek. Kötelességünknek érezzük azonban, hogy külön is elismerjük és megköszönjük azoknak a fardozását, akik a nyugdíjas korhatáron túl is részt vállalnak a jelenből és szívesen dolgoznak, míg erejükből futja.

F. N. L.

A Finn Agrárpárt küldöttsége Csongrád megyében

Látogatás Szatymazon és a szegedi Felszabadulás Tsz.-ben — Fogadás a megyei tanácsházán

A hazánkban tartózkodó Finn Agrárpárt küldöttsége csütörtökön megyénkbe látogatott Mauno Pokhjonennek, az Agrár Unió parlamenti csoportja titkárának vezetésével.

A finn delegáció a délelőtti órákban érkezett a megyeszékhelyre, dr. Pál Józsefnek, a SZÖVOSZ politikai főosztálya vezetőjének kíséretében. A delegáció elnökének Szatymazra látogatott.

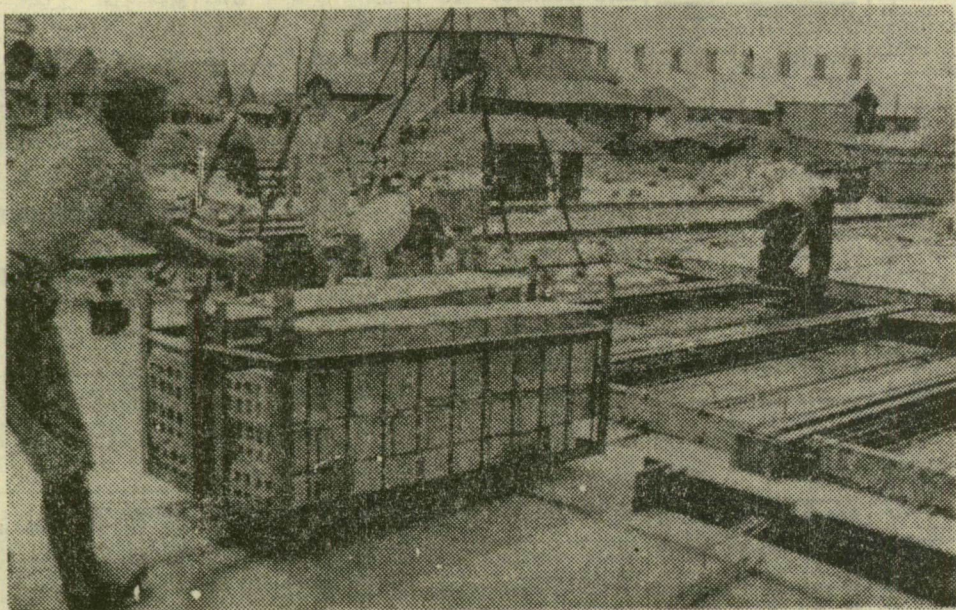
Szatymazon a vendégek megtekintették a földművelésügyi telephelyét, majd megnézték az új művelődési otthont. A helyi vezetőkkel folytatott beszélgetés során adódott a gondolat, hogy az új művelődési otthont nevezék el a finn—magyar barátság házának. A vendégek javaslatát örömmel fogadták a szatymaziak, s a névadást hivatalosan is lebonyolítják.

Délután a megyei tanács fogadást adott a Finn Agrárpárt küldöttsége tiszteletére. Kovács Imre, a megyei tanács vb elnökhelyettese üdvözölte a vendégeket, majd tájékoztatást adott megyénk helyzetéről. A fogadáson megjelent Győri Imre elvtárs, a megyei pártbizottság első titkára, Rózsa István elvtárs, a megyei pártbizottság titkára, Katona Sándor, a Hazafias Népfőnt megyei titkára, Paczuk István, a megyei tanács vb elnökhelyettese, Hunyadkúrti Lajos, a MESZÖV elnöke. A küldöttség nevében Mauno Pokhjonen mondott beszédet.

A delegáció ezután a szegedi Felszabadulás Termelőszövetkezetbe látogatott el, majd este részt vett Strauss: A cigánybáró című operettjének bemutató előadásán.

Komócsin Zoltán elvtárs látogatása a tárnoki KISZ építőtáborban

Komócsin Zoltán, a Magyar Szocialista Munkáspárt Politikai Bizottságának tagja Balogh Istvánnak, a KISZ Központi Bizottsága titkárának társaságában meglátogatta a tárnoki önkéntes ifjúsági építőtábor. A vendégeket Koszti Lajos, a tábor parancsnoka tájékoztatta az új balatoni műút építésén dolgozó budapesti és vidéki egyetemisták munkájáról, a tábor életéről. A vendégek ezután meglátogatták a munkahelyen dolgozó fiatalokat. Komócsin Zoltán a tábor lakóinak időszerű kül- és belpolitikai kérdésekről tartott tájékoztatást.

Az üregek téglát — a blokk alkotóelemét — a sablonokhoz szállítják.

Formába rakják az üregek téglát